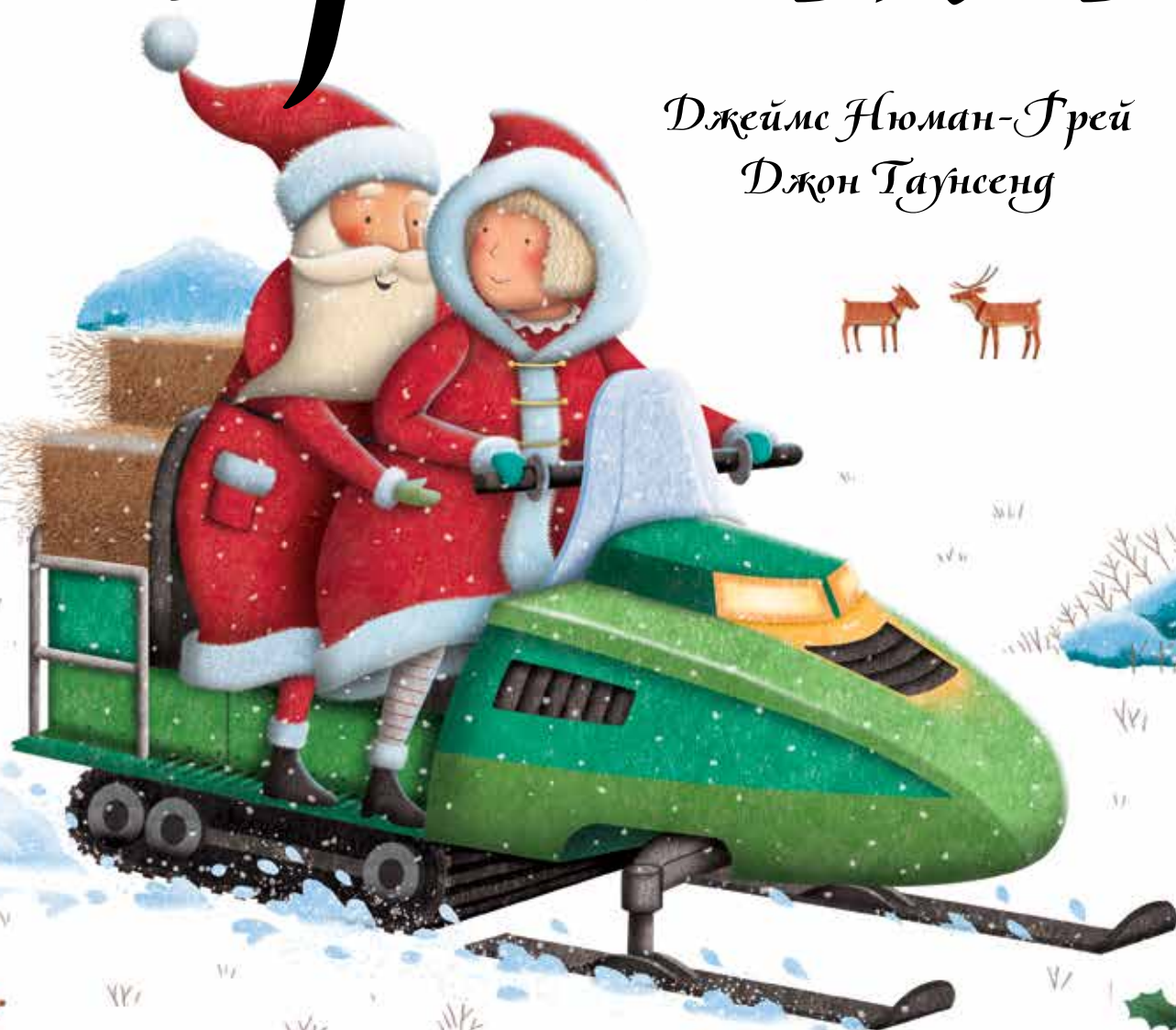

Рождни хроник

Джеймс Нюман-Грей
Джон Таунсенд

Превод Калина Бахчеванова

Авторът: Джон Таунсенд е работил като гимназиален учител преди да стане автор на книги за деца на всякаква възраст.

Илюстраторът: Роден и израснал в Шефийлд, Джеймс Нюман-Грей е учил „Илюстрация“ в университета „Улвърхемптън“ след детство, прекарано в скициране и рисуване. След това започва дълга кариера като щатен илюстратор за няколко компании за поздравителни картички, включително „Холмарк“, преди да стане илюстратор на детски книги.

Автор **Джон Таунсенд**
Преводач **Калина Бахчеванова**
Художник на рисунките **Джеймс Нюман-Грей**
Редактор **Надежда Делева**
Технически редактор **Стефка Иванова**

Първо издание. Формат 70х100/8
Печ. коли 12

КНИГОИЗДАТЕЛСКА КЪЩА „ТРУД“
София 1202
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 84
тел.: 02/971 99 18, 02/942 23 75
Разпространение – тел.: 02/846 75 29
e-mail: office@trud.cc
www.trud.cc
www.znam.bg

Печат „Алианс Принт“ ООД

Посвещава се на всички деца
в болница по време на Коледа.
Дж. Т.

Text © John Townsend MMXXII
Illustrations © James Newman Gray MMXXII
English language © The Salariya Book Company Ltd
MMXXII

Всички права запазени.

The Christmas Chronicles © The Salariya Book
Company Ltd 2021

© Калина Бахчеванова, превод, 2021 г.
© Книгоиздателска къща „Труд“, 2021 г.

ISBN 978-954-398-698-9

Как да се чете тази книга

Тази празнична колекция включва 24 истории – по една за всеки ден от 1-ви до 24-ти декември. На отпечатания календар открийте на коя страница е съответната приказка. Прочетете я и се посмейте с Дядо Коледа! Весело четене, хо-хо-хо!

Декември
11

Магия във въздуха

алцина го знаят, но вятърът на Северния полюс може да стане толкова силен, че да накара пингвин да лети. Толкова по-добре, че няма пингвини на Северния полюс. Може би всичките са били отнесени! Във ветровити дни Дядо Коледа никога не си простира прането...

за да не му попаднат гащите на Южния полюс!

Днес на Северния полюс е по-ветровито от всякога. Когато Дядо Коледа отива да работи в Къщата на гжуджетата, носи Гирлянда и Снежко в палтото си, за да не бъдат издухани. Всъщност за малко всичките да бъдат издухани, когато леден вихър ги запраща в снежна прясна.

Покрит със сняг, Дядо Коледа пристига на входната врата на Къщата на гжуджетата. Преди да се отвори вратата, всички гжуджета се хвърлят върху нещата, които не са затиснати с нищо. Макар входната врата да се отваря съвсем мъничко, колкото да се вмъкнат Дядо Коледа, Гирлянда и Снежко, вятърът също прониква вътре. С вихър от летящи писма, етикети, опаковъчна хартия и панделки снежната фъртуна се вмъква и профучава през къщата.

- Пфу, как духа днес навън! - изпуктява Дядо Коледа, докато си сваля палтото.

- Пфу, как духа и вътре, като се отвори вратата! - кикоти се гжуджетото господин Вълшебен.

Скоро всички се връщат към опаковането на цели чували с пакети, трупането по рафтове и сортирането на още и още подаръци и етикети. Всички гжуджета весело си неят, докато работят:

Коледни джуджета, Весела дружина,
подаръци Готвят през цялата Година!

Гирлянда и Снежко също помагат. Можеш ли да видиш къде са?

Малцина го знаят, но еленчетата по принцип не могат да летят. Тайната е в магическия прах „пуф-пуф“, който се прави от господин Вълшебен. Блестящите магически прахчета в стотиците му блещукащи бурканчета могат да накарат всичко да лети. На едно бурканче пише „Магическо гориво за еленчета“. Господин Вълшебен поръсва с него морковите, които ядат еленчетата малко преди да потеглят. На друго бурканче има етикет „Вълшебен прах за шейна“. Господин Вълшебен ръси с него шейната точно преди да дойде време за полет. Така тя се носи в небето дори когато е пълна с подаръци и с тежкия Дядо Коледа.

- Тази година добавих малко допълнителен блясък към сместа!
- казва господин Вълшебен, докато отваря буркана с вълшебен ле-
тежен прах. Отваря капачката тъкмо когато Гирлянда се измък-
ва навън през котешката вратичка. В мига, в който вратичка-
та се открява, бурен вятър нахлува и се понася из цялата къща.
Вълшебният прах се разнася навсякъде и само след секунди всички
летят към тавана!

Отнема час магията да се развали - но какъв весел час! Джудже-
тата, Дядо Коледа и Снежко се кикотят, носейки се над земята,
спускат се и хвърчат насам-натам. Когато Гирлянда се връща въ-
тре, вижда с изумление цялото летящо веселие и забавата.

- Тази нощ ще сънуваме как летим - смее се Дядо Коледа. - Все
нак остават само две седмици до Коледа!

Коледни Вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Чудя се какво ли ще ни донесе утрешният ден...

Да, утре и ти ще разбереш!

Проблеми

ного странно – казва на закуска Баба Коледа. – Току-що чух от прозореца потропване и грънчене със звънтене!

Дядо Коледа отива до входната врата и наднича навън.

– Ооо, колко е студено! Толкова е студено, че даже на висулките, които висят от висулките, са им пораснали висулки. Не мога да повярвам! Еленчето се е върнало, с части от вериги в рогата си. Пак се е измъкнало!

Пощальонът спира с пуфтене отпред, отваря вратите на камиончето си и вади чувалите с писма.

– Добро утро, Дядо! Имах писмо, на което пише „специална доставка – спешно!“. Виждам, че еленчето ти пак се е върнало с вериги в рогата. Сигурно си мисли, че имаш още лакомства за него. Трябва да бягам! До утре!

Затваря вратите на камиончето и запуфтява напред през снега.

Дядо Коледа се обръща към еленчето и въздиша.

– Какво ще правим с теб, а? Не бива повече да се измъкваш, за да угваш тук за закуска.

– Остави на мен, скъпи – казва Баба Коледа. – Ще оправя нещата, докато ти прочетеш онова специално писмо.

С кошницата си ментови пайове тя завежда еленчето обратно на мястото му в кошарата. Всички еленчета вдигат муцунки, душат въздуха и им потичат лизите.

– Единственият начин да спреш да угваш в къщата за лакомства е да оставя няколко скрити в сено то ти. Сега няма да има нужда да бягаш.

След като скрива пайовете в сено то из кошарата, Баба Коледа се връща с тежки крачки през снега. Еленчетата нямат търпение да започнат своя лов на коледни пайове.

Следите от гумите на пощальона вече се губят под пресния сняг.

– Странно – казва Баба Коледа и гледа объркано земята. – Колко странно...

Дядо Коледа седи и чете писмо с кучето Снежко до себе си.

– Олеле, Снежко, загазил съм! Това писмо е от сестра ми Мог. Не е много щастлива...

Скъпи Дядо Коледа,

Колко глупава идея, да ми пращаш онай снимка на смешните ти джуджета и глупавото ти куче! А що се отнася до котката, знаеш, че не харесвам котки. Като и да е, откога се мъча да ти се обадя, толкова съобщения ти праших, но **ТИ НЕ ОТГОВАРЯШ!** Много грубо от твоя страна, Дядо Коледа. Притесня-

КОЛЕДНИ ХРОНИКИ

Вам се за трѣ. Каките винаги се притесняват за малките си братчета. Така че си събирам багажа и идвам у вас. Моля да държиш онай котка затворена.

Соби, Мод

Дядо Коледа се хваща за главата.

– О, не, само това ни трябваше! – Снежко излайва и се скрива зад дивана. Гирлянда никъде я няма. Може би вече усеща, че се задава нещо страшно. – Знам, че Мод ми е така и много я обичам... но толкова държи да командва!

Когато идва време за лягане, Дядо Коледа е още по-притеснен. Свадливата му сестра може да пристигне всеки момент, а Гирлянда я няма. Нощта навън е студена, а тя не се е сгушила на топло в леглото.

Коледни Вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Олеле, какво ли ще ни донесе утрешният ден...

Да, утре и ти ще разбереш!

Декември
17

Изгубени думи

алцина го знаят, но гжуджетата понякога стават пакостливи. Обичат да правят номерца. Макар гжуджетата на Дядо Коледа да го обичат прекалено много, за да създават проблеми, все пак обичат и да се забавляват. Това понякога означава да са малко непослушни. От време на време се случва да сменят малката ръмжаща гласова кутия на плюшено мече с такава от петел-играчка или жаба. Много палаво! Когато гжуджетата вършат пакости във Фабриката за играчки, започват да пеят:

Зашиваме ушите на плюшени мечета,
ръцете и краката, както им приляга.
По правим понякога пакост проклета:
караме мечето да кряка като жаба!

Понякога гжуджето Фъстъчко закача шегите си на вратлетата на плюшените мечета:

Какво украсяват в пустинята, щом нямат елхички? Кактуси с много иглички!

Какво казва снежният човек, когато дойде пролетта? „Толкова се радвам, че направо ще се разтопя!“

Защо се катерят пухкавите катерици? Ако можеха да полетят, щяха да са птици.

Дядо Коледа цял ден седи на бюрото си. Пред него има страници с думи, написани с блестящото мастило от специалната му писалка. До него е писмото от Африка, което го накара да започне да пише историята си. Беше подчертал думите на Акуа: „Уча се да чета и ми се иска да имам книга за теб. Можеш ли да ми напишеш такава?“

Баба Коледа носи поднос коледни пайове.

– Реши ли как да кръстиш книгата си, скъпи? Все пак всяка книга трябва да има заглавие.

Дядо Коледа се замисля, загледан през прозореца в падащия сняг.

– Бих могъл да я нарека „Колко е забавно да бъдеш Дядо Коледа“ или „Декемврийската приказка на Дядо Коледа“?

Баба Коледа отпива от чаша чай и казва:

- Какво ще кажеш за нещо по-коледно? Нещо, което описва какво правиш всеки ден. Сещаш ли се за друга дума за дневник?

Дядо Коледа гледа танцуващите снежинки през прозореца.

- Хроника - усмихва се той. - Защо да не нарека книгата си „Коледни хроники“?

- Ооо, звучи много внушително! - възкликва с кикот Баба Коледа. - Харесва ми. Давай, скъпи!

Дядо Коледа поглежда пак към бюрото си, където Гирлянда си играе с писмото на Акуа, като го потупва с лапичка.

- Ще спомена в нея и Акуа - заявява той. - Всъщност, ще посветя книгата си на всички деца, които тази Коледа са в болница.

Когато идва време за лягане, Дядо Коледа сяда в леглото със своите тетрадка и писалка. Снежко и Гирлянда гледат как на хартията се появяват още думи, като по магия. Дядо Коледа заговаря със смях:

- Да ви прочета ли първата страница? Казах ви, че и двамата ще ви има в книгата ми, така че ето... „Малцина го знаят, но ако отидеш на Северния полюс и погледнеш на едната страна, ще видиш къща с много прозорци, зелени кепенци и заснежен покрив. Там живее Дядо Коледа с жена си Баба Коледа, котката Гирлянда и кучето Снежко.“

Дядо Коледа загася лампата с доволна въздишка.

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само една седмица до моята голяма нощ. Само почакайте да видите какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
22

Наближава

алцина го знаят, но еленчетата по принцип не ядат моркови. Дядо Коледа дава на две еленчета само няколко моркова, поръсени с прах „пуф-пуф“ от бурканчето с надпис „МГЕ“ (Магическо гориво за еленчета). Казва им:

– Ще сложа само няколко чувала в шейната и ще направим пробен полет, колкото да проверим дали всичко е тун-тон.

Еленчетата са толкова развълнувани! Не са летели цяла година и знаят, че скоро ще запрепускат по снега, ще скочат във въздуха и ще се понесат в небето.

Дядо Коледа се усмихва.

– Може би тези моркови ще ви помогнат и да виждате в тъмното!

Когато еленчетата вече са впрегнати в шейната, Дядо Коледа сяда вътре и извиква:

– Готови сме!

Снежко и Гирлянда прункат по снега и скачат в скута на Дядо Коледа. Това е най-голямото им забавление за годината. Дядо Коледа разтърсва юзгите с вик: „Иии-хааа!“, и се обляга назад, а вятърът вее брадата му. Еленчетата преминават в галоп, все по-бързо и по-бързо, преди внезапно да скочат над върховете на дърветата. Шейната плавно се издига от земята и се плъзба с възлещество към небето.

– Това е повече от туп-туп – смее се радостно Дядо Коледа, – това е просто ФАНТАСТИЧНО!

Носейки се високо над Северния полюс под лунната светлина, шейната забива и се спуска над Къщата на джуджетата. Всички джуджета се изсипват навън, зяпат нагоре и махат с ръце. Дядо Коледа подръпва юздите и шейната се плъзва над къщата му, където Баба Коледа маха от прозореца. Тогава, докато правят обиколка, за да минат над Фабриката за играчки, поглеждат надолу и виждат полярна мечка с малко мече на гърба, която им маха.

– Здравей, малката ми Акуа! – вика Дядо Коледа. Да, той е кръстил мечето на новата си приятелка в Африка!

Когато шейната каца край конюшнята, Дядо Коледа гърна юздите с вик: „Уаааааау!“. Шейната спира бавно и плавно след перфектното приземяване.

– Мога спокойно да кажа, че това беше прекрасен полет, сладкишчетата ми. Добра работа! Това беше двойно туп-туп!

Много по-късно, когато Дядо Коледа си ляга с чаша какао, той е весел, както никога преди.

– Мога да кажа честно, че днешният ден беше направо вълшебен! – засмива се той.

Коледни Вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!
Затвори очи и в сънища се унеси...
До Коледа остават само три дни!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видим какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
3

Джуджешки работи

иждате ли малкото кръгло таванско прозорче в Къщата на джуджетата? Понякога така се залеद्या отвътре, че веднъж едно джудже на име Фъстъчко погледна през него и носът му се залепи за стъклото. Остана заклещен там, докато Дядо Коледа не изля топла вода на лицето му. Имаше добър резултат: отлепен нос, чист прозорец и чисто лице!

Всички джуджета наричат Фъстъчко „Фишечко“, защото седи на тавана и пише шеги за коледните фишеци. Понякога ги изпробва върху кучето Снежко:

– Какво мислиш за тази, Снежко? „Какво ядат белите мечки, ако на Северния полюс няма мед? Сладолед!“.

Снежко махва с опашка, но само веднъж.

- Ами тази, Снежко? „Кои са любимите закуски на еленчетата? Розчета!“

Снежко махва с опашка, но само два пъти.

- А това как ти се струва, Снежко? „От кого бяга снежният човек така? От заека, защото ще му изяде носа!“

Снежко размахва опашка, гджафка и подскача. Изглежда тази шега му е любимата.

Дядо Коледа е дошъл в Къщата на гжуджетата, за да помоли всички за помощ.

- Коледата се задава, а аз съм изостанал – обяснява той. – Можете ли да ми помогнете да намеря златния пръстен на жена ми? Изчезнал е. И ще ми помогнете ли да си намеря и телефона? И него го няма.

- Съжалявам, че трябва да го кажа, Дядо, но и още нещо е изчезнало – обажда се гжуджетото Фъстъчко. – И се боя, че това не е някоя от шегите ми. Когато ходих да нахраня еленчетата тази сутрин, едното от тях го нямаше. Кошарата му е празна. Явно се е измъкнало, но няма отпечатъци от стъпките му, понеже пресният сняг ги е покрил.

Дядо Коледа изглежда потресен.

- О, не! Скоро ще ми трябва всички ми еленчета. Без всички те да теглят тежката ми шейна, никога няма да се вдигнем от земята. Трябва да намерим това еленче, и то бързо! Не мога да се обадя на Еленските спасителни служби, защото съм си загубил телефона! Олеле, каква беля!

Малцина знаят това, но на Северния полюс няма фризьори. Хубаво е, че Баба Коледа я бива с ножиците. Макар ръцете ѝ да са набрашнени от поредния дълъг ден, прекаран в приготвяне на ко-

ледни пайове, тя подстризва леко косата и брадата на Дядо Коледа преди лягане.

- Успокой се, скъпи - казва тя. - Всички тези проблеми те стресират. Чакай малко, какво е това, дето блести в брадата ти?

С бързо движение на гребена изскача златният ѝ пръстен.

- Да не повярва човек, пръстенът ми бил скрит в брадата ти, скъпи! - засмива се тя.

- Продължавай да търсиш, Бабо Коледа, може да намериш скрити вътре и телефона ми, и еленчето!

Въпреки тревогите си, Дядо Коледа си ляга със смях и песен:

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите какво ще ни донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
6

Шпиони и бонбони

ного странно – казва на закуска Баба Коледа. – Току-що видях лице на прозореца.

Дядо Коледа отива до входната врата и наднича навън.

– Ооо, колко е студено! Толкова е студено, че даже на висулките, които висят от висулките, са им пораснали висулки! Май че на прага има двама шпиони, които миришат на ментови бонбони.

А там стои самият пощальон, редом с еленче.

– Добро утро, Дядо! Еленчето ти пак се е измъкнало и иска да докопа ментовите ми бонбони. Ето още двайсет чувала с писма – оглеждай се за специалното!

Подсвирквайки си коледна песничка, докато смуче три менто-ви бонбона едновременно, пощальонът скача в камиончето си и запуфтява през снега.

Баба Коледа дава на Дядо торба с бучки захар, овкусени с мента.

– Вземи ги, да примамим с тях еленчето да се върне в кошарата си. Явно е презризло въжето, което върза на резето. А аз по-късно ще свърша работата, както трябва – с верига.

Дядо Коледа отвежда еленчето обратно, спирайки от време на време да му даде вкусна бучка захар.

По-късно Баба Коледа поглежда купчината мръсни чинии и ха-оса в кухнята. През облаците пара, брашно и малко пушек успява само да се засмее.

– Изглежда все едно стаго еленчета с фойерверки са минали от-тук в галоп, скъпи. Е, какво си опекъл този път?

С горда усмивка Дядо Коледа запява:

В уютната ни кухня опек-ох днеска аз:

Дванадесет торти с малинки

Единайсет пастри с боровинки

Десет хрупкави бисквитки

Девет малки, вкусни пирки

Осем кифли с мармалад

Седем кекса с шоколад

Шест шрудела с канела

Пет крем-карамела

Четири чинии с палачинки

Три тави пресни милкини

Два моли ябълкови пая

И коледен пудинг за края!

Баба Коледа въздъхва.

- Може би е по-добре да идеш да прочетеш всички онези писма, скъпи.

Малцина знаят това, но Дядо Коледа получава писма от какви ли не места. Едно има необичаен пощенски печат и няма марка.

- Ооо, луксозна хартия и необичаен почерк! Я да ти го прочета, Бабо Коледа...

Скъпи Дядо Коледа,

Имам търпение да дойде Коледа, когато ще мога цял ден да се преструвам, че съм коледна феичка с вълшебно дърво, на което растат пари. Надявам се да успееш да ми донесеш нещо много хубаво, като вълшебна пръчица, която прави магии, и много пари, защото не са ни останали никакви. Бих искал също да накараш всички да са мили към мен и да спрат да ме обиждат. О, да, можеш ли да ми донесеш и подаръка – да мога винаги да казвам истината? Би било страхотно!

Искрено твой,
Премиерът

Вечерта Дядо Коледа си ляга със смях, зъдичкайки Гирлянда и Снежко.

- Чудя се какво ли да занеса на премиера! Сигурно всички ще имат идеи.

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видим какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
16

Подарък за Дядо Коледа

олко странно – рече на закуска Баба Коледа.
– Току-що видях две черни нослета на прозореца!

Дядо Коледа отива до входната врата и наднича навън.

– Ооо, колко е студено! Толкова е студено, че
даже ледените висулки носят палтенца. Олеле, става нещо странно! Някой е бил на вратата. Има риба на прага.

Вярно е – малка рибка, не по-голяма от сардина, лежи в снега, заобиколена от отпечатъци от лапите на бели мечки. Наблизо малкото бяло мече изсумтява приветливо и изтичва при майка си по-надолу по снежната пътека.

– Я виж ти! – ахва Дядо Коледа. – Малкото бяло меченце е решило да ми се отплати за сандвичите със сардини! Майка му го е пратила с подарък от благодарност!

Бялата мечка и нейното мече помахват за последно преди да си тръгнат през снега.

А сега се връщаме на работа във Фабриката за играчки. Когато преминава през стаята, където джуджетата прибират играчки в кутии, Дядо Коледа чува кикотене и надниква вътре. Две джуджета са облекли плюшени мечета в шапки и паят:

Чуйте как Весело паят Джуджета,
сложили шапки на малки мечета!

– Това ми дава чудесна идея – казва Дядо Коледа. – Ще облека някое от нашите хубави бели мечета в костюм като моя за малкото момиченце в Африка. И ще помоля Оджас да добави още нещо.

Оджас е зает да работи на компютъра, когато Дядо Коледа идва и пита:

– Искам да накарам една от плюшените ни играчки да говори. Мога ли да се запиша как казвам нещо, а като натиснеш носето на мечето, то да пусне записа ми? Искам да кажа нещо на Акуа в Африка.

Оджас се позамисля.

– Да, мога да го направя. Само ще трябва да сложа малко нови чаркове в играчката и да запиша гумите ти. Какво искаш да кажеш на записа?

– Ще прочета няколко страници от новата ми книга – отговаря Дядо Коледа.

Оджас изглежда озадачен.

– Не знаех, че си написал книга, Дядо Коледа!

– О, малцина знаят, че съм писател. Може да е, защото още нищо не съм написал. Но имам истории за разказване и точно това ще направя.

– Тогава по-добре се захващай за работа – отговаря Оджас със смях. – Книгите не се пишат сами, нали знаеш?

Дядо Коледа отговаря, смеейки се:

– Може и това да направят с малко прах „пуф-пуф“. Ще помоля господин Вълшебен да направи специална смес от вълшебни прахчета и блестящи думи. Преди да се усетиш, ще имам чисто нова книга, в която се разказва все за нас на Северния полюс и която ще се продава по всички добри книжарници!

Когато идва време за лягане, Дядо Коледа сяда в леглото с тетрадка и писалка да пише. Снежко и Гирлянда следят всяка дума, която се появява на хартията. Дядо Коледа се кикоти:

– И вас двамата ще ви има в книгата ми. Вълшебното мастило вече тече...

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видим какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
19

Голямата тайна на Дядо Коледа

алцина го знаят, но Дядо Коледа гържи специална снимка на телефона си. Била е направена от прозореца на банята му на Бъдни вечер преди няколко години. На нея се вижда как шейната му прелита над кошарата на еленчетата и тръгва да обикаля света.

Но как е могъл Дядо Коледа да заснеме себе си през прозореца на банята? Пригответе се за голяма изненада. Една Бъдни вечер той се заклеци във ваната си и се наложи Баба Коледа да заеме мястото му и да лети с шейната! Нямаше време да го освободят, така че Баба Коледа трябваше да действа бързо. Бързо грабна шапката му, едно палто и фалшива брада и се зае за работа.

Докато тя пътуваше по света, едно джудже успя да освободи палеца на крака на Дядо Коледа от отвора на канала. Тогава всички бяха в паника, но сега Дядо и Баба Коледа се смеят на случката.

Когато тръгва да си ляга, Дядо Коледа поглежда тази снимка на телефона си и се смее на себе си.

- Помниш ли онази нощ, Снежко? Ти пък се опита да излекуваш палеца ми като го об-

лижеш, Гирлянда! За щастие Баба Коледа беше взела книжка за пилотиране на еленчета предната седмица. Онази нощ Баба Коледа спаси Коледа! Това може да стане хубаво заглавие за книгата, която пише. Току-що написах как си набутах палеца в канала, а гръжката на вратата падна. Три часа не можах да ме изкарат оттам!

Дядо Коледа прелиства тетрадката на жена си и зачита.

„Няма да повярвате, но Дядо Коледа (моят весел съпруг) и аз имаме истории за разправяне. Имаме и голяма тайна. Малцина го знаят... всъщност никой не знае освен мен, Дядо Коледа, едно джудже, Снежко и Гирлянда. Може би си спомняте коледните си подаръци отпреди няколко години. Може би сте си помислили, че Дядо Коледа ви ги е донесъл в нощта. Е, ето я изненадата: не ги донесе Дядо Коледа. Аз бях. Аз бях в шейната му онази Коледа. Свърших работата вместо него и макар да не искам да се хваля, всичко мина много добре. Всъщност джуджетата казаха, че всичко било свършено за рекордно кратко време.

Ето какво се случи. Шейната на Дядо Коледа беше натоварена и готова за излитане. Той винаги взема гуш набързо преди да тръгне, защото докато приготви еленчетата, се поуспокоява. Съвсем забрави за повредената врата на банята и тя се заключи. Не стига това, ами и пръстът на крака му се заклиещи в канала и не можеше да помръдне. За щастие си носеше мобилния телефон. Получих обаждането с кода да заема мястото му: „Операция Коледна Баба“. Така че тръгнах.“

Дядо Коледа се разсмива и цялото легло се тресе.

– Оттогава пръстът на крака ми не е същият. Накрая се освободи, като го поръсихме хубаво с прах „пуф-пуф“.

Коледни Вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
24

Това е нощта

-ш-ш, нощта гоїде! Малцина го зна-
ят, но Дядо Коледа се кани да полети
през облаците. Шейната му е нато-
варена с подаръци, а осем еленчета го
теглят по снега. Вече са на път!

Дядо Коледа проверява един плик в
джоба на палто̀то си. Първата му спурка ще бъде в къщата на
сестра му Мог. Тя ще спи дълбоко, когато той тайно ще сло-
жи на възглавницата ѝ плюшеното мече, държащо плика. В плика
има специален билет, на който пише: „Спечелихте Тайна награда
– двупосочен билет за Ню Йорк в деня след Коледа и двуседмичен
престой в луксозен хотел! Включва готварски курс с прочут май-
стор на тортѝте. Приятно прекарване!“.

Дядо Коледа се подсмива, докато си мисли как сестра му ще приеме тайния подарък. Продължава да се смее, мислейки си за хилядите прекрасни подаръци в шейната – включително твоя! Един подарък е внимателно скрит под седалката му. Това е най-последната доставка. Тя съдържа книгата му „Коледни хроники“ с автограф и красиво плюшено бяло мече, на чиято каишка пише „Акуа“. Когато момчето натисне носето му, то ще чуе какво казва мечето. Дядо Коледа няма търпение да види лицето на Акуа, когато се срещне утре с нея.

Докато шейната му се издига в небето, Дядо Коледа се обръща да помахна на Гирлянда, която го гледа от прозореца.

– Тръгваме, мили мои сладкишчета! Всичко е тин-тон! Вече сме на път!

Изкачвайки се нависоко в небето, Дядо Коледа поглежда надолу към сянката на шейната, която се движи по снега под лунната светлина. Шейната се плъзга над хълмове, прелита над гори и се носи над реки и морета. Дядо Коледа вижда блещукащите светлинки на малки селца далече долу, после градчета с улични лампи, после обширни градове.

Шейната продължава да лети, над планини и поля, джунгли и пустини. Дядо Коледа остава без думи, докато гледа спящия свят под себе си в тази специална нощ от годината.

Има чудеса във въздуха тази нощ. Дядо Коледа ги усеща с тръпка на възнание. И еленчетата усещат. Децата по целия свят усещат специалната радост в тази най-вълшебна нощ от годината.

Шейната на дядо Коледа профучава над покриви, посипани със звездна светлина...

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

КОЛЕДНИ ХРОНИКИ

Дядо Коледа знае, че сега децата си лягат в топлите си легла,
докато той шепне в нощта:

Затвори очи и в сън се унеси...

Преди да се събудиш в Коледния ден,
подаръци за всички ний ще донесем!

Сладки сънища и весела Коледа!

Декември
1

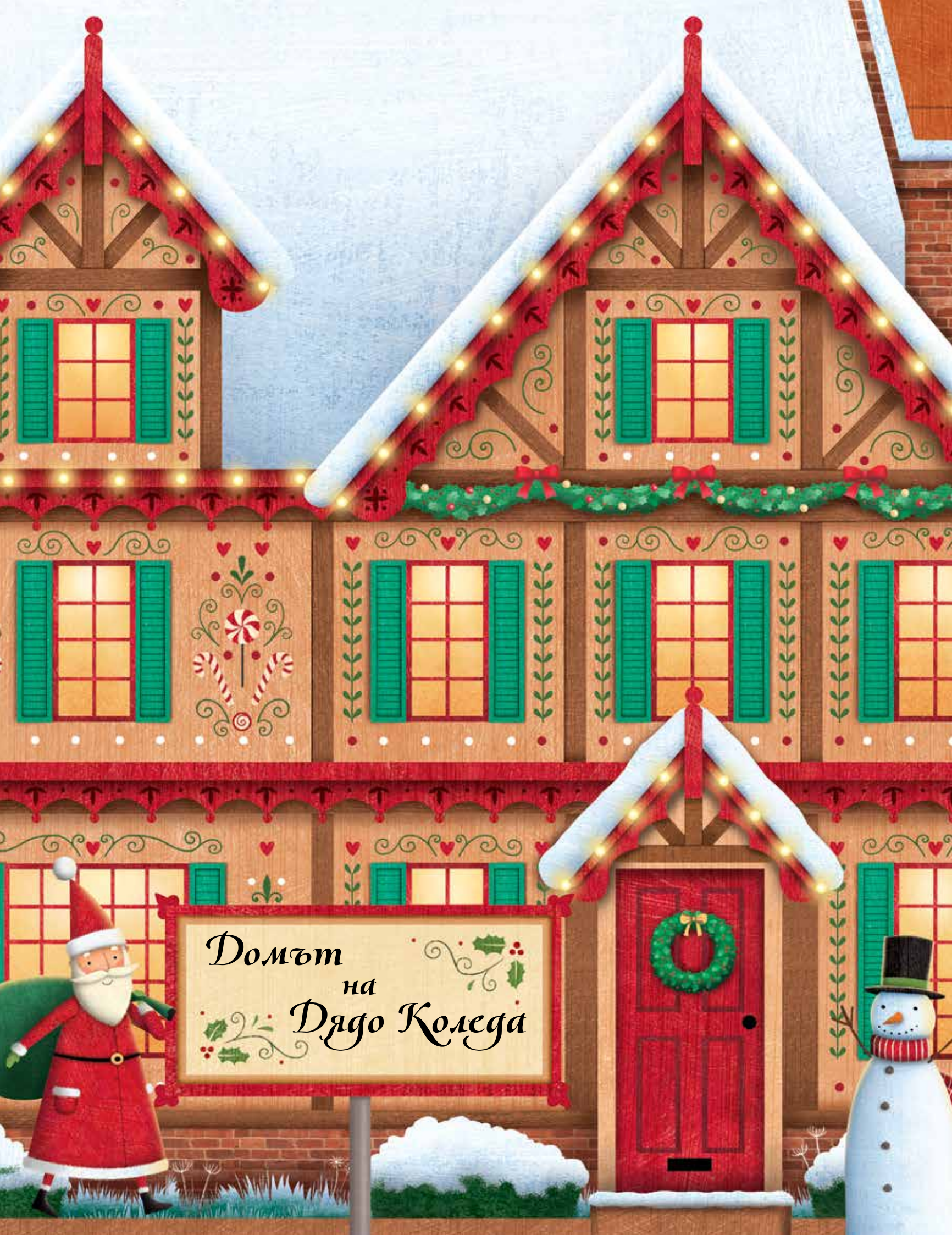
Вече е декември!

алцина го знаят, но ако отидеш на Северния полюс и се обърнеш на едната страна, ще видиш къща с много прозорци, зелени кепенци и заснежен покрив. Там живее Дядо Коледа с жена си Баба Коледа, котката Гирлянда и кучето Снежко.

Ако се обърнеш на другата страна, ще видиш по-малка къща с червена врата и червени кепенци на прозорците. Там живеят гжуджетата на Дядо Коледа. Точно сега те са много заети.

Малцина го знаят, но през декември на Северния полюс е истинска лудница. Всички гжуджета на „Северен полюс“ №2 са затънали до ушите във вълшебен прах. Трябва им много от него, за да

Домът
на
Дядо Коледа

направят коледните подаръци на всички екстра-супер-специални.

Малица го знаят, но Дядо Коледа е затънал до ушите в писма от деца (не че можеш да видиш ушите му под бялата коса и брада). Все се смее, докато ги чете.

- Хо-хо-хо, това си го бива, Бабо Коледа! Слушай само!

Скъпи Дядо Коледа,

Аз и малкото ми братче много се стараем да бъдем добри. Аз бях по-добър от него, защото той тормози баба. Работата е там, хайде да минем директно на въпроса, че и двамата искаме да летим като твоите еленичета. Можеш ли да изпълниш желанието ни, моля? Ако не, и надуваем басейн ще свърши работа.

- Много смешни писма получавам, а, Бабо Коледа? Бабо Коледа? Бабо Коледа?

Малица го знаят, но Баба Коледа много често няма как да я видиш. Това е, защото винаги е затънала до ушите (често покрити с брашно) в коледни пайове. Ако видиш някъде коледен пай, вероятно е правен от нея. Никой не ги прави съвсем като Баба Коледа.

Малица го знаят, но на Северния полюс е снеговито, ветровито, студено, ледено и човек направо зъзне от студ. Всъщност Дядо Коледа вече се готви да си ляга в леглото, където има дванайсет одеяла, единайсет грейки...

Десет дребни гуртана

Девет плетени шапки

Осем топли ръкавички

Седем шарени забавки

Шест пухени възглавнички

Пет чифта вълнени чорапки

Четири елека меки
Три чифта гаши леки
Две палма широчки
И мясна пижама на точки!

Преди да си легне Дядо Коледа винаги изпива чаша какао и дава купичка мляко на Гирлянда и Снежко. След това поглежда през прозореца да провери какво е времето. Вали сняг, както винаги. След това проверява датата на календара и казва, както винаги:

– Олеле, Коледа приближава, а аз имам толкова много работа за вършене!

Малцина го знаят, но Дядо Коледа винаги си ляга, тананикайки малка песничка:

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Гирлянда и Снежко скачат на леглото, сгушват се и Дядо Коледа изгася лампата.

– Лека нощ, мили мои сладкишчета! Ще се видим утре сутринта. Само почакайте да видим какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и ти ще разбереш!

Декември
12

Къде е Снежко?

алцина го знаят, но Дядо Коледа често сънува коледни неща.

За колко коледни неща можеш да се сетиш? Ето, гжуджетата на Дядо Коледа ще ти подкажат – те сънуват ей тези неща: ангели, звънчета, свещи, песнички, украшения, подаръци,

ледени висулки, светлинки, лешникотрошачки, елхови клонки, още подаръци, еленчета, игри, шейни, гирлянди, печена пуйка, отваряне на подаръци, посещения от роднини като леля Мог, коледна вечеря, а накрая пак заспиват сладък сън!

Когато Дядо Коледа се събужда, остава озадачен. Снежко никъде го няма.

- О, къде е той, Гирлянда? - пита Дядо, чешейки се по главата. Гирлянда поглежда към вратата, която е леко отворена.

- Може би е пил прекалено много мляко и се е отбил до тоалетната преди да излезем?

На закуска Дядо Коледа пита Баба Коледа:

- Виждала ли си Снежко? Никъде го няма!

- Не, скъпи - отговаря тя. - Никъде не съм го виждала. За последно го видях снощи, когато украсявахме коледната елха.

Дядо Коледа наднича навън.

- Не виждам никакви следи от лапи. Поне вятърът е поутихнал. Всъщност навън е много тихо и спокойно, Бабо Коледа.

- Тогава защо не идем на разходка и не потърсим Снежко? Какво ще кажеш да скочиш на задната седалка на снегомобила ми и да се позабавляваме? - пита Баба Коледа със смях.

- Браво, ти водиш! Иии-хаааа!

Когато поглеждат през прозореца на къщата си, гжуджетата не могат да повярват на очите си. Гледката на Дядо и Баба Коледа, които фучат през снега, мятат се по пресни, пицят от радост и викат: „Снежко, Снежко!“, оставя всички без думи.

- Държат се като деца! - засмива се гжуджетото Фъстъчко. - И затова ги обичаме!

Той гледа как Дядо Коледа извлича шейната си навън и я закача за гърба на снегомобила на Баба Коледа.

- Тя ще го тегли - колко яко! - шегува се Фъстъчко. - Всъщност ми хрумна идея за нова шега за фишеците. „Каква е разликата между рицар и Дядо Коледа? Единият ще ходи на война, другият се вози на шейна!“.

След разходката в снега Дядо и Баба Коледа се прибират вкъщи с много зачервени бузи. Никъде няма и следа от Снежко. Тогава виждат Гирлянда да граци с нокти по вратата на шкафа, където

прибраха снощи излишните украшения за елха. Дядо Коледа отваря шкафа и вижда вътре Снежко да спи свит на кравайче сред гирляндите и топките за елха.

– Миличкият, май съм го заключила в шкафа! – възкликва Баба Коледа и гушва Снежко. – Ела, сладурчето ми, ще ти сготвя нещо специално да се поглезииш!

Когато идва време за лягане, къщата е пълна с аромати на коледни вкуснотии, носещи се от кухнята. Дядо Коледа се засмива, когато Снежко и Гирлянда се сгушват на леглото му, гушейки въздуха.

Какво ухае вкусно тъй късно вечерта?
Ще си похапнем сладко утре сутринта!
Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Толкова много работа!

мам толкова неща за вършене преди Бъдни вечер – прозява се Дядо Коледа, докато става от леглото. Кучето Снежко вече тича наголу, а котката Гирлянда скача от леглото с бодро „мяу“.

– Сега, след като си намерих телефона, първото, което трябва да направя, е да прочета последното съобщение от сестра ми Мог. Ето го...

Скъпи Дядо Коледа,

Пратих ти 32 съобщения, а не си отговорил на нито едно. Не може да си толкова зает! Все пак работиш само една нощ в Годината. Идвам на гости да сложа нещата в ред. Би било хубаво поне веднъж да прекарам Коледа с теб —

едва ли имаш какво тролкова да правиш и несъмнено ще се зарадваш на компанията ми. Ще дойда със самолета, но трябва да ме вземеш от летището. Ще имам много багаж, така че гледай да си там навреме. Шом получа отговора ти, ще си запазя билет за самолета. Отговори **НЕЗАБАВНО!**

С обич, сестра ти Мод

П.П. Не си прави труда да ми даваш коледен подарък, понеже знам, че не разбираш нищо от тях.

П.П.П. Гледай да се отървеш от онази ужасна котка преди да дойда.

Дядо Коледа рядко крещи, но днес изкрещява, и то как!

– Олеле, Гирлянда, какво ще правя? Мод никога не приема „не“ за отговор. Сестрите могат да бъдат прекрасни, но не точно сега. И не тук. Просто съм прекалено зает, а и, разбира се, никога не бих помислил да те крия, Гирлянда. Мисля, че тук ще има нужда от **ДРАСТИЧНИ МЕРКИ!**

Междувременно Дядо Коледа се захваща за работа. Баба Коледа и Снежко идват в кошарата на еленчетата със снегомобила на Баба. Тя носи още една кошница от специалните си коледни па-йове и ги скрива в сеното, за да ги намерят еленчетата. Идеята ѝ върши чудесна работа. Никое от еленчетата не се е опитвало повече да избяга, за да търси закуска в къщата.

Малко преди лягане Дядо Коледа казва на Баба за съобщенията от Мод. Тя се усмихва и отговаря:

– Не съм убедена, че Мод разбира с какво се занимаваме, скъпи. Може да дойде и да помогне, ако иска. Или може би да дойде, след като се възстановиш от пътуванията си, скъпи? Ти решаваш.

Докато се приготвя за лягане, Дядо Коледа не може да се сдържи да не съчини песничка:

Декември носи радости безчет,
на Северния полюс всичко е наред.
По идва обрат в нашия сюжет —
кака Мод ще долети със самолет!

Щом си ляга, той ѝ праща отговор:

Къна Мод,

Съжалявам, че не отговорих на съобщенията ти, но си загубих телефона.
Разбира се, че ще се радвам да те видя, но първо трябва да проверя нещо. Утре
сутринта веднага ще ти отговоря.

Собич, Дядо Коледа, Баба Коледа,
нежко и най-вече Гирлянда!

Дядо се засмива лекичко и изгасва лампата.

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите
какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
20

Торта с моркови

олко странно – казва на закуска Баба Коледа. – Току-що видях две очички на прозореца. Дядо Коледа отива до входната врата и наднича навън.

– Ооо, колко е студено! Толкова е студено, че даже ледените висулки са измръзнали. Олеле, еленчето се е върнало и гони горкия пощальон!

Пощальонът се мъчи да избяга от еленчето, което гризка чувала му с писма.

– Има колет за теб – провиква се той, – а еленчето ти е твърдо решено да го изяде!

Дядо Коледа се притичва на помощ, дава на еленчето бучка захар и успява да вкара чувала вътре. Пощальонът казва със смях:

– Пфу, на косъм беше, Дядо! Надявам се да се порадваш на пакета преди еленчето да го докопа.

Дядо Коледа му подава писмо.

– Можеш ли да се погрижиш това да стигне до Акуа в Африка преди Бъдни вечер? Писал съм ѝ, че ще намина да я видя. Грижи се добре за това писмо!

Пощальонът го взема.

– Ще се погрижа! Но сега трябва да тръгвам. Приятен ден!

Баба Коледа повежда еленчето обратно към кошарата, а Дядо Коледа поглежда пакета, който то се мъчеше да изяде. На етикетата пише: „За Дядо Коледа и Баба Коледа от Мог. Отворете веднага. По моя собствена рецепта е, така че гледайте да ви хареса!“.

– Я виж ти! – ахва Дядо. – Това е морковената торта на Мог – колко е тежка! Всъщност... – не вярва на очите си Дядо Коледа, разонаковайки тортата, – тя е пълна с цели моркови! Нищо чудно, че еленчето я искаше! – Подушва тортата и сбърчва нос. – Мирише на фъстъчено масло, брюкселско зеле и банани!

Чак когато идва време за лягане, Дядо Коледа се престрашава да опита тортата с моркови, докато пиے какао. Минута след като си отрязва парче, чува силно трополене по стълбите и вратата на спалнята му се отваря. Влиза едно еленче и се отправя директно към тортата! Дядо Коледа се засмива и му предлага парче със стърчащ от него цял морков.

– Радвам се, че дойде – кикоти се той, – защото никога не бихме изядли това нещо сами. Поне сега мога да кажа честно на Мог, че тортата ѝ е била изядена с удоволствие. – Еленчето изяжда всичко и дава на Дядо Коледа целувка от благодарност.

След като завежда еленчето в кошарата, Дядо Коледа найсетне си ляга. Снежко и Гирлянда го гледат как пише още гуми в тетрадката си, докато им говори.

- Сестра ми никога не е обичала здравословното хранене и всеядеше твърде много торти и десерти. Ето го моето предупреждение:

За коледен десерт сестра ми пожела:

Дванадесет палачинки с Шоколад

Единадесет кроасана с Мармалад

Десет крушови парфета

Девет пастри с пипиета

Осем лъскави желеа

Седем сладки реванета

Шест сладкиша с мед

Пет топки сладолед

Четири тиквени пая

Три целувки, а накрая

Два големи крем-караМЕЛА

И едно кафе с бисквити с канела.

Дядо Коледа се усмихва:

- Естествено, Мог не спря да хълца до края на януари. Моля ви, не опитвайте това у дома си!

Той загася лампите и запява:

Коледни Вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Затвори очи и в сънища се унеси...

До Коледа остават само пет дни!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
5

Изчезналото еленче

аба Коледа пляска с ръце в облак от брашно със силен смях.

– Новите ми ментови пайове за еленчета станаха чудесни! Имат вкус на Коледа, но също и на ментови бонбонки, на подправки, на плодове и даже на гирлянди, защото котката

Гирлянда подуши едното и измърка!

Приятният аромат се носи из цялата къща на Дядо Коледа, понася се покрай къщата на джуджетата, завихря се около Фабриката за играчки и достига до кошарата на еленчетата.

– Леле-мале, Бабо Коледа, сътворила си истинско чудо! Миришат фантастично! Целият Северен полюс е потънал в уханието на мента, подправки, плодчета и други вкуснотии от тези коледни сладкишчета!

Изведнъж входната врата се разтърсва, прозорците се разтрисат, а стените се клатят!

- Олеле, Бабо Коледа, вълшебните ти пайове карат всичко да трепери!

- Не, Дядо Коледа, погледни през прозореца! Всички еленчета се мъчат да влязат. Искат моите пайове!

Дядо Коледа отваря входната врата и ахва от почуда.

- Я, виж ти! Еленчета, подредени на опашка! Изчезналото еленче се е върнало, заедно със стаго диви елени. А другите, как са се измъкнали от кошарата?

Малцина го знаят, но на еленчетата им растат страхотни рога с много разклонения по краищата. Вършат чудесна работа за вдигане на резета и отваряне на ключалки. Ако едно еленче иска да се измъкне, винаги ще намери начин.

След като еленчетата си похапват хубаво от коледните пайове, Дядо Коледа казва със смях:

- Толкова се радвам, че изчезналото еленче се върна! По този случай ще го заведа в кошарата да му покажа шейната. Така ще се развълнува и ще бъде готово за Коледа. Може би джуджетата ще успеят да приберат останалите еленчета?

Баба Коледа вече си е сложила високите ботуши и се е запътила към навеса.

– Не ставай глупав, скъпи, те си имат работа за вършене. Аз ще прибера еленчетата с моя снегомобил. Ще сложа няколко от моите пайове в кошницата и скоро ще ме последват обратно в кошарата.

Тя скача на снегомобила си и дава газ, вдига облак от дим и пръска навсякъде сняг. Профучава през пресните и прелита над пътеките, носейки се с рев към кошарите, а пайовете се разлитат във всички посоки. Еленчетата я следват неотклонно, лапайки парчета ментови пайове по пътя. Скоро всичките се връщат на сигурно място в кошарите си.

Някога изчезналото еленче гледа шейната с тръпка на възмущение. Не след дълго то и другите еленчета ще полетят на коледното си пътуване. Дядо Коледа завежда еленчето в кошарата, потупва го приятелски и му дава обилна порция сено. Връзва резетата на вратата, за да няма повече бягства.

Следван по петите от Гирлянда и Снежко, Дядо Коледа потегля към дома.

– Трудно виждам в мрака без фенерчето на телефона – въздиша той. – Надявам се скоро да си го намеря! – Но когато си ляга, още няма следа от телефона му.

Коледни възшества очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
18

Дядо Коледа нак прави бели!

ядо Коледа се събужда с хъркане, подсмърчане, сумтене и въртене. Телефонът му трещи до леглото. Получил е поредното съобщение от сестра си Мог.

– О, не, какво нак става? – изсумтява Дядо Коледа.

Скъпи Дядо Коледа,

МНОГО съм сърдита! Летищата бяха затворени само няколко часа, така че все пак можех да дойда да те видя. Сега вече е твърде късно да купя билет.

Ще напиша остро оплакване до човека, който отговаря за самолетите, както и до началника на снега. Просто не се справят достатъчно добре!

Пратих ти подарък. Би трябвало скоро да го получиш. Баба Коледа едва ли върши много работа в кухнята, така че си помислих, че може да се зарадваш на една от специалните ми коледни торти с моркови. Винаги си обичал сладко. И аз обичах, преди да ми опадат зъбите. Написах **ОСТРО ОПЛАКВАНЕ** до зъболекаря и феята на зъчетата, но дори не получих отговор. Накъде отива светът?!

С обич, Мод

На път за Фабриката за играчки на Дядо Коледа му хрумва идея. Спомня си старата песен, която майка му пееше на него и на Мод, когато бяха малки – за някакъв човек, който искал зъби за Коледа. Така че пита гжуджето Огжас дали може да направи плюшено мече, което да пее тази песничка, когато му натиснеш нослето.

– Мога да го направя, Дядо Коледа – уверява го гжуджето. – Мога също да накарам мечето да казва виц, когато му натиснеш коремчето.

– Идеално! – отвръща с кикот Дядо Коледа. – Трябва да помоля Фъстъчко да запише виц за зъби. По-добре да помоля гжуджето Вълшебен да добави малко вълшебен прах, за да се уверим, че Мод ще се засмее на шегата. Иначе ще ни прати остро оплакване.

Скоро трите гжуджета започват да правят плюшени мечета, които пеят и разказват вицове. Докато работят, гжуджетата пеят:

Лъскави очички, малки носленца,
и лапички слагаме тук на меченца.
Коледни песни учим ги да пят
и да се шегувам, всички да се смеят!

Когато идва време за лягане, Дядо Коледа сяда в леглото с тетрадката и писалката си. Снежко и Гирлянда гледат как още и още думи се появяват върху хартията, като с магия. Дядо Коледа се смее:

– Книгата ми върви чудесно! Сега тъкмо пиша за сестра ми Мог и как не може да ни посети тази година. Ще трябва да се погрижа да не го прочете, иначе ще изпрати **ОСТРО ОПЛАКВАНЕ**. Така че шшшшш, това е тайна!

Дядо Коледа така се смее, че цялото легло се тресе.

КОЛЕДНИ ХРОНИКИ

- Да се надяваме една щипка прах „пуф-пуф“ върху плюшеното мече на Мог и моята книга да ѝ оправят киселото настроение!

Коледни Вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видиме какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
2

Бързай, Дядо Коледа!

алцина го знаят, но Дядо Коледа понякога се буди късно сутринта. Току-що е проспал три будилника и не се е събудил дори когато Гурлянда му облиза носа, Снежко му изджафка в ухото, а Баба Коледа се провикна:

– Ставай, скъпи, декември е, а ние изоставаме!

Време е да посетим Къщата на гжуджетата, за да им помогнем в работата.

Дядо Коледа се надига, протяга се, прокарва ръка по брадата си и казва:

– Добро утро на всички! – Забърсва прозореца и поглежда навън.

– Май има сняг, Бабо Коледа.

- Да, скъпи. Понеже сме на Северния полюс, декември е, а навън има виелица. Впрочем, случайно да си виждал пръстена ми? Май съм го загубила.

- Сватбеният ти пръстен ли, скъпа? Та той е от злато и диаманти, не можеш да го изгубиш! Къде го видя за последно?

- На пръста ми, скъпи. Ако знаех къде точно съм го оставила, нямаше да го загубя, нали? Надявам се да не е паднал в някой колеген пай. Можеш ли да помолиш джуджетата да ми помогнат да го намеря?

Дядо Коледа подава глава през входната врата.

- Ооо, колко е студено! Толкова е студено, че даже на ледените висулки са им пораснали висулки. Хайде, Гирлянда и Снежко, отиваме при джуджетата!

Пристига пощенския камион и от него слиза пощальонът.

- Днес са само двайсет, Дядо Коледа - усмихва се той, докато отваря вратите на камиона.

- Само двайсет писма от деца? Можех да си остана по-дълго в леглото.

- Не, Дядо. Двайсет чувала. Днес има хиляди писма. Много работа ще имаш - вече е декември, нали знаеш? Само още три седмици и ще тръгнеш на път по света с твоята шейна.

- Само още двайсетина нощи! Още не съм готов да тръгна да се спускам по комини, да влизам през прозорци и да прелитам над покриви. Как лети времето!

- Също като теб, Дядо! Утре ще се видим пак. Приятен ден!

Камионът се отдалечава през снега.

Малцина го знаят, но през зимата на Северния полюс е тъмно по цял ден. Така че Дядо Коледа използва фенерчето на мобилния си телефон, за да осветява пътя си през снега, вървейки към „Се-

верен полюс“ №2. Гирлянда и Снежко тичат до него и спират от време на време, за да си изтръскат снега от лапите.

- Ще ви снимам двамата и ще пратя снимката като коледна картичка на сестра ми Мог - казва с кикот Дядо Коледа, когато пристигат в Къщата на гжугжетата. Няколко гжугжета излизат да ги поздравят на прага.

- Здравей, Дядо Коледа! Здравейте всички!

Бързо се захващат за работа. Има много неща за вършене: да се четат писма, да се рине сняг, да се правят играчки, да се рине сняг, да се опаковат подаръци, да се рине сняг, да се пълнят чували, да се рине сняг, да се пръска магия, да се рине сняг, да се хранят еленчета, да се рине сняг, да се връзват панделки, да се рине сняг, да се ядат коледни пайове, да се рине сняг, да се търси пръстен и да се рине сняг. Гирлянда и Снежко също помагат - най-вече с яденето.

Когато идва време за лягане, на Дядо Коледа вече много му се спи. Баба Коледа казва:

- Лека нощ, скъпи! Още не съм си намерила пръстена.

- Сигурен съм, че ще се намери, Бабо Коледа. И аз съм загубил нещо - телефонът ми го няма. Каква беда!

Коледни Вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември

14

Бързо, бързо,
бързо!

олко странно – казва на закуска Баба Коледа. – Току-що чух ръмжение до прозореца. Дядо Коледа отива до входната врата и нагнеча навън.

– Ооо, колко е студено! Толкова е студено, че даже ледените висулки треперят. Олеле, в градината има огромна бяла мечка! Явно е майката на мечето. По-добре да ида да го доведа от Къщата на гжуджетата.

Бялата мечка бяга, когато камионът на пощальона се приближава до къщата.

– Добро утро, Дядо! Пак имаш много писма, а до твоята голяма нощ остават само десет дни. Имаш писмо чак от Африка с

някаква особена марка. Трябва да тичам, ще се видим утре! Приятен ден!

Затваря вратите на камиона и потегля през снега. Дядо Коледа слага писмото от Африка в джоба си.

- Ще го прочета по-късно. Първо трябва да мина през Къщата на джуджетата и да заведа онова малко меченце при майка му. Трябва да побързам, толкова много работа има! Бързо, бързо, бързо...

В Къщата на джуджетата купи тежък труд и жужат гласове. Джуджетата тичат насам-натам и мърморят:

- Работа, работа, работа, бързо, бързо, бързо, действай, действай, действай по-бързо...

В друга стая неят, докато работят:

Трупаме колеги, подреждаме писма,
пъловери плетем за малките деца!

Малкото полярно меченце се е отпуснало пред камината до купа мляко.

- Майка ти е навън, малко меченце - казва Дядо Коледа. - Най-сетне те намери. Сигурно цяла нощ се е притеснявала за теб.

Вдига мечето и излиза навън. Майката полярна мечка върви напред-назад и вие срещу вятъра. Изглежда ужасно притеснена!

- Ето, мамо мецо! - провиква се Дядо Коледа. - Мечето ти е в безопасност. Всичко е наред!

Той оставя мечето на земята и се отдръпва, за да гледа как майката и малкото ѝ се затичват и се срещат. Гушкат се, ближат се, целуват се и скимтят от радост. Търкалят се и си играят в снега със звуци точно като смях. Дядо Коледа изтрива сълза от окото си и се връща у дома. По всички прозорци се виждат лица

на джуджета. И техните очи се насълзяват, когато майката и мечето поглеждат назад и помахват лекичко, преди да се отдалечат в снега.

Много по-късно, когато си ляга, Дядо Коледа си спомня за писмото в джоба на палтото си. Когато го прочита, проронва още една сълза.

– Олеле, какъв плачлив стар Дядо съм станал – подсмърча той. Казва на Снежко и Гирлянда: – Утре ще ви прочета това писмо и ще ви разкажа за онази прекрасна полярна мечка и нейното меченце. Сигурно пак ще се просълзя.

Когато изгася лампите, той прошепва:

Затвори сега очи — ще повярваш ли ми,
че до Коледа остават само десет дни?
Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
21

Още малко остана

ще малко остана – подвиква Дядо Коледа на еленчетата в кошарата. Те вече са развълнувани и броят дните до най-голямата си нощ в годината.

Дядо Коледа напръсква сламата им с прах „пуф-пуф“ и им казва:

– Това ще ви подготви за летене. Утре ще идем на пробен полет над къщата и обратно.

Точно когато дава морков на еленчето Рудолф, телефонът на Дядо Коледа издава звук. Дошло е поредното съобщение от сестра му Мог.

– О, не, сега пък какво има?

		X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X	X

Скъпи Дядо Коледа,
МНОГО съм ядосана! Токму—що получих сметката за доставката на торта—
та, която ти пратих. Казаха, че била толкова тежка, че са сложили допъл—
нителна такса за извънредно Голям багаж. Ще напиша **ОСТРО ОПЛАКВАНЕ**.
Мисля, че забравих да настържа морковите и ги намолих в прекалено много
захарен сироп. Хубава ли беше?

Мод

Дядо Коледа се смее.
– Ще трябва да дам допълнително прах „пуф-пуф“ на еленчето,
което го изяде, за да може да полети.
Той написва отговора си:

Скъпа Мод,
Благодаря, че ни изпрати от специалната си домашна торта с моркови.
Беше изядена бързо и с Голямо удоволствие. Твоите Гозби винаги са такава
изненада — не мога да си представя как го правиш! И еленчетата ми обичат
моркови, но точно сега са на друга вълна — гледат календара и броят дните
до Коледа!

С обич, Дядо Коледа

Преди лягане Дядо Коледа сяда на гивана да си напише списъка
със задачи. Още е много глъбг. Телефонът му отново изпищява –
още едно съобщение от сестра му Мог.

Скъпи Дядо Коледа,
Радвам се, че морковената ми торта ти е харесала. Пълна е със зеленчуци,
така че с едно парче си получаваши дневната порция такива. Много здраво—
словно, нали? Дадох малко на мияча на прозорци, а той каза, че никога преди не
бил опитвал таква неща — точно преди да падне от стълбата. Ще ти донеса

още една торта, когато дойда в деня след Коледа. Тъкмо си запазих самолетния билет. Впрочем, не намерих последния ти коментар за особено забавен — еленчетата няма как да имат календар! Добре, че идвам да те науча да не говориш глупости!

Мод ЗЗК (Забранено За Котки)

Гирлянда бяга от стаята с тревожно мяучене, а Снежко се скрива под дивана. Дядо Коледа казва с въздишка:

– Олеле! Сестра ми има много тежък характер, боя се.

Жена му се усмихва.

– Не се притеснявай, скъпи. Мог няма да бъде проблем. Ще измислим нещо и ще го запиша в моята книга. Всъщност почти я довърших. Как върви твоята?

Лицето му грейва.

– Готова е. Джуджето Оджас печата първото издание точно сега. Лично ще занеса най-първата отпечатана книга на Акуа в болницата. Очаквам с нетърпение да я видя в коледната сутрин. След това ще долетя обратно тук за обяд и един хубав следобеден сън.

Преди лягане Дядо Коледа пак прочита съобщенията.

– Скоро ще ми потрябва още повече прах „пуф-пуф“!

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Затвори очи и в сънища се унеси...

До Коледа остават четири дни!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Дядо Коледа прави бели

Дядо Коледа сънува много странен сън. Дори крещи в съня си: „Не, Мог!“. Снежко се скрива под леглото, а Гирлянда изсъсква леко. В съня си Дядо Коледа трябва да излъска шейната, за да стане безупречно чиста, преди да прибере с нея сестра си от летището. Знае, че тя ще се оплаква, ако шейната е мръсна.

След това сънува коледната вечеря, на която сестра му носи шанка от фишек и моли за втора порция. Пее ето така...

За коледна вечеря сестра ми пожела:

Дванайсет картофа със сметана

Единайсет парчета от Джолана

Десет броя хрупкав пашърнак

Девет купи супа със спанак

Осем моркова с масло

Седем салати с цвекло

Шест чинии зелена салата

Пет сочни червени домата

Четири крехки филета

Три агнешки котлета

Две печени пуйки с пълнеж

И една прясна питка сега да ѝ дадеш!

Дядо Коледа отново бива събуден от телефона си. Пак има съобщение от сестра му Мог.

Побързай, братко! Трябва да знам за кой полет да запазя билет. Планирам да пристигна в следващите ден-два. Моля да изчистиш стаята ми, понеже не обичам прах, още по-малко котешки косми. Сигурно очакваш с нетърпение да ме видиш след толкова време. Надявам се да не продължаваш да използваш онази глунава шейна. Знаеш как усещам труда, така че хайде да пътуваме с нещо по-много!

До скоро, Мод

Дядо Коледа въздиша тежко и казва на Гирлянда тайничко и шепнешком:

- Макар много да си обичам сестрата, понякога е трудно да се справиш с нея. Мисля, че в момента Баба Коледа би била по-щастлива, ако няма гости. Имаме толкова много работа пред себе си - колкото храна имаше Мод в моя сън! След като наглата ми се-

стра не приема „не“ за отговор, може да се наложи да направя малка беля. Имам хитър план!

Това е поредният изпълнен с работа ден в Къщата на гжуджетата. Дядо Коледа наминава да помогне с опаковането на подаръците и сортирането на етикетите. Отива да си поговори тихо с господин Вълшебен, гжуджетото, което отговаря за праха „пуф-пуф“. Неговата работа е да прави блестящия магически прах от шарените смеси в стотици искрящи бурканчета.

– Мисля, че мога да помогна с малкия ти проблем – усмихва се господин Вълшебен. Взима глобус от рафта и го завърта, за да намери определено място. Хваща щипка прах „пуф-пуф“ и го разпръсква на точно това определено място на глобуса.

– Това би трябвало да свърши работа – намига той на Дядо Коледа.

Тъкмо когато Дядо Коледа тръгва да си ляга, телефонът му издава звук. Поредното съобщение от сестра му.

Ще мога да повярвам! Току-що ми съобщиха, че всички полети са отменени. Всички летища около тук са били затрупани от най-Големия снеговалеж, който някога са виждали, и се е наложило да затворят до след Коледа. Странното е, че разправят, че снегът блещукал много силно и никога преди не били виждали такова нещо. Много странно. Ще дойда по-късно.

Мод

С весел смях Дядо Коледа изгася лампата.

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
8

Каква изненада!

учето Снежко не е спало. Притеснява се за котката Гирлянда, която още липсва. Дядо Коледа също се притеснява.

– Какво ще правим, Керъл? Можеш ли да се обадиш на полицията на Северния полюс да ги помолиш да се оглеждат за Гирлянда?

– Не мога, скъпи. Телефонът ми се счупи преди няколко седмици. Даже ти пратих писмо, че искам нов за Коледа! Както и да е, на Северния полюс няма полиция. Няма нищо на Северния полюс, освен нас самите и много, много сняг.

– И сестра ми Мог, която писа, че идва на гости. Съжалявам, скъпа.

Баба Коледа се намръщва. Снежко излайва. Дядо Коледа изглежда тревожен.

- Толкова се страхувам за Гирлянда. Обикновено не изчезва по този начин.

- Така е, миличката - въздиша Баба Коледа. - Но се чудех... Видях следите от лапите ѝ в снега вчера сутринта, но...

Чува се почукване на входната врата.

- О, не, дано да не се е върнало пак еленчето... или пък Мог - ахва от ужас Дядо Коледа. Отива до вратата и наднича навън. - Ооо, колко е студено. Толкова е студено, че дори...

Но преди да успее да спомене ледените висулки, Дядо Коледа се усмихва с най-широката си усмивка. Пощальонът е на вратата, но не носи чувал с писма. В ръцете му лежи много щастливата Гирлянда и мърка доволно.

- Добро утро, Дядо! Малката ти пакостница Гирлянда явно е скочила в камиона ми вчера, докато никой не я е гледал. Намерих я чак когато се прибрах. Опитвах се да се обадя на теб и на Баба Коледа, но никой не отговаряше. Както и да е, държах Гирлянда на топло и я нахраних добре, а сега ви янося, жива и здрава.

Дядо Коледа я гушва, а Снежко тича наоколо и весело лае.

Баба Коледа позъделичква Гирлянда под брадичката.

- Знаех си, че става нещо странно, като видях следите ти вчера в снега. Отивах до пътеката, но не се връщаха обратно.

Пощальонът се разсмива, оставя още чували с писма и се връща в камиона си.

- Трябва да бягам. Приятен ден!

С весело посвиркване се отдалечава през снега.

Дядо Коледа вече се чувства по-добре.

- Хайде, елате, Снежко и Гирлянда, може да дойдете с мен до Къщата на джуджетата. Имаме да преглеждаме писма в офиса. Може да гадете по една ръка... или по-скоро лапа?

В Къщата на джуджетата всички в офиса са заети да работят

на бюрата си. Гирлянда и Снежко се заемат за работа и нагушват всички писма, които миришат хубаво. Дядо Коледа с радост помага до сутрешната почивка.

- Време е за кафе и коледни пайове! - подвиква той на път към тоалетната. Внезапно спира и зяпва тоалетната чиния, която се тресе и грънчи. - Олеле, какво става тук?!

Поглежда отзад, където нещо вдига шум и се клати.

- Я, телефонът ми! Явно е паднал зад тоалетната чиния, а сега някой ми звъни. О, не, сестра ми Мог!

Когато идва време за лягане, Гирлянда и Снежко се сгушват, а Дядо си прочита съобщенията.

- По-късно ще ви кажа какво ми каза Мог. Междувременно...

Коледни Вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видите какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
13

Малък посетител

алцина го знаят, но Дядо Коледа често слага сандвичи със сардини в джоба си, когато отива на работа във Фабриката за играчки. Но понякога е толкова зает, че няма време да си изяде приготвения обяд. Весело тръгва на път, подсвирквайки си, докато върви.

Малцина го знаят, но гжуджетата във Фабриката за играчки използват много модерни технологии. Оджас е младият гений сред гжуджетата, който се грижи за всичките им уреди и апарати.

– Добро утро, Дядо Коледа! – поздравява го той. – Тъкмо качих всички адреси в навигацията ти, за да можеш да намериш тази година всички момченца и момиченца по света за рекордно време.

Имам и камера за глава, която да сложиш в шапката ти, за да вижгаме тук, в базата, къде си.

- О, браво! - казва Дядо Коледа, макар изобщо да не разбира за какво говори Оджас.

- Ще сложа и камера за рога на едно от еленчетата, за да получим поглед от еленско око на полета ти на Бъдни вечер.

Дядо Коледа свива рамене.

- Всъщност не съм сигурен какво правят всички тези камери. Винаги съм се оправял с добрия стар вълшебен прах.

- Тогава просто погледни какво заснех тази сутрин с камерата на покрива. Заснех всичките тези животни, които минават покрай нашата Фабрика за играчки...

Докато гледа екрана, Дядо Коледа не може да се сдържа да не запее...

На Северния полюс заснехме сутринта:
Дванадесет бели арктически лисички
Еднайсет страда елени рога
Десет сови полярни, още малки птички
Девет сиви моленя брадати
Осем пушкави полярни вълчета
Седем летящи кайри крилати
Шест пъстропери морски орлема
Пет мускусни бика космати
Четири зайченца мънички, бели
Три моржа с дълги бивни дебели
Две северни чайки как риба ядели
И една снежна Гъска как от студ трепери!

– Хей, какво е това на екрана? – възкликва Огжас. – Нещо се движи навън в снега.

Когато Дядо Коледа излиза да погледне, вижда малка топчица бял пух, която трепери в студения вятър. Има малко черно носленце и изглежда много уплашена. Той се навежда и прошепва:

– Виж ти, какво чудо, малко полярно меченце! Изглежда майка ти те е загубила. Не се плаши, няма да те нараня. Обичаш ли сардини?

Дядо Коледа вади сандвич от джоба си и оставя мечето да оближе пръстите му. Скоро всички сандвичи са изядени, а мечето иска още.

– По-добре влез вътре на топло и си пийни малко мляко – усмихва се Дядо Коледа, вдига мечето и го занася вътре. Вика Баба Коледа да дойде да види малкото им гостенче.

Джуджетата наобикалят мечето с широки усмивки.

– Колко е сладко! Какво пухкаво мъниче!

Дядо Коледа гледа как мечето се обръща по гръб, след като изпива много мляко.

– Огледайте хубаво това меченце! Мисля, че трябва да направим плюшени играчки точно като нашето меченце.

Така че точно с това се занимават цял ден.

Когато идва време за лягане, Дядо Коледа разказва с усмивка на Снежко и Гирлянда за пукавото малко меченце.

Коледни Вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видим какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
4

Фабриката за играчки

жуджетата на Дядо Коледа са толкова раз-
вълнувани! Много се радват, че ще довър-
шат всички играчки точно навреме за Коле-
да. Всичкото вълшебство се случва във Фа-
бриката за играчки. Има големи прозорци на
долния етаж и малки прозорци на горния.
Малцина знаят колко общо са прозорците.
Ти как мислиш?

Понякога можеш да чуеш как гжуджетата пеят, докато ра-
достно шият, боядисват, пълнят с пух или залепят играчки.
Всъщност точно сега пеят песен, наречена „Дванадесетте колед-
ни играчки“, за играчките, които току-що са направили и увили в
лъскава хартия.

Фабрика за играчки
на
ДЯДО КОЛЕДА

Вълшебната ни фабрика днес произведе:
Дванадесет пъзела с парченца от дърво
Единайсет скейтборда от чисто сребро
Десет пиратски кукли на конци
Девет зайчета с дълги уши
Осем ракети към небето устремени
Седем влакчета с вагончета червени
Шест лъскави златни звънчета
Пет меки плюшени мечета
Четири лилави колички
Три малки жълти птички
Два еднорога изящни, красиви
И кукла със ски за децата щастливи!

Междувременно Дядо Коледа подава глава през входната врата.
– Ооо, колко е студено! Толкова е студено, че даже висулките по висулките си имат висулки. Хайде, Гирлянда и Снежко, отиваме при джуджетата във Фабриката за играчки! Сигурен съм, че имат нужда от помощта ни. И аз имам нужда от тяхната помощ. Имаме да търсим изчезнало еленче.

Пощенският камион пристига и от него слиза пощальонът.

– Още гвайсет днес, Дядо Коледа! – ухилва се той, отваря вратите на камиона и вади гвайсет чувала, пълни с писма от гечица.

– Поредният пълен с работа ден на Северния полюс – засмива се Дядо Коледа. – И мразовит при това!

Пощальонът вади пакет ментови бонбонки от джоба си.

– Вземи си един, Дядо! Ще те стопли.

– Много мило, благодаря! Доста обичам ментови бонбони.

Качвайки се в камиона си, пощальонът казва нещо много интересно:

– Не колкото онова твое еленче. Вчера дотича веднага щом си ги извадих от джоба. Последва ме и надолу по пътеката. До утре, приятен ден!

Камионът се отдалечава през снега.

Малцина го знаят, но на северните елени изобщо не им пречи снегът. Могат спокойно да спят в него, особено ако имат ментово бонбонче за смучене. Носовете им (понякога леко червени) могат да надушват храната от много далече. Така че Дядо Коледа измисля хитър план!

Пъхва се в кухнята, където Баба Коледа пече сладкиши сред облак от брашно и планини от тесто, и ѝ казва великата си идея.

– Бабо Коледа, скъпа, чудех се дали, след като правиш такива прекрасни коледни пайове, няма да можеш да ми опечеш пай с добавен вкус на ментови бонбонки? Щом еленчето ги помирише, веднага ще дотича.

– Ооо, чудесна идея, скъпи! И аз бих си хапнала от тези пайове! Дядо Коледа се ухилва до ушите.

– Благодаря ти, сладкишчето ми! Само почакай да видиш какво ще стане, когато ментовият пай излезе от печката...

Да, утре и вие ще разберете какво ще стане!

Декември
15

Някъде в Африка

олко странно – казва на закуска Баба Коледа. –
Очите ти изглеждат зачервени, скъпи. Човек
ще си помисли, че си плакал.

Дядо Коледа вади едно писмо.

– Само мъничко. Понякога ми се ще да можех
да направя много повече за някои деца. Чуй

това писмо, скъпа...

Скъпи Дядо Коледа,

Ще те познавам, но мисля, че трябва да си мил и добър човек. Аз съм момиче
на име Акуа и съм на 6. Живя в Африка и съм в болница. Ще съм виждала
мама и татко много отдавна и една сестра ми помага да напиша това. Ще

бъда тук на Коледа и бих се радвала да те видя, ако минеш от тук. Ще искам подарък — искам само да се срещна с теб и може би да направя така, че да оздравея. Ще знам много за теб и искам да науча повече. Имаш ли си жена? Учи се да чета и бих искала да имам книга за теб. Можеш ли да ми напишеш такава? Ако оздравея, искам да ида на Северния полюс и да те видя.

Собич, Акуа

— Дори не казва къде в Африка се намира. Колко жалко, че не мога да ѝ помогна!

Баба Коледа поглежда писмото и се усмихва.

— Изглежда като много мило малко момиченце, горката. Сигурна съм, че джуджето Оджас ще успее да намери болницата ѝ по пощенския печат. Той всичко намира в интернет. Що се отнася до книгата, защо да не напишеш такава? Аз може да направя рисунките. Всъщност може и аз да напиша книга за теб!

Тази малка идея кара и двамата да се замислят. Докато Баба Коледа записва някоя и друга мисъл, Дядо Коледа отива да работи в Къщата на джуджетата. Там отново купи труд и жужат глагове. Джуджетата отново тичат насам-натам и си мърморят:

— Работа, работа, работа, бързо, бързо, бързо, действай, действай, действай по-бързо...

В друга стая джуджетата пеят, докато разпръскват вълшебен прах по коледните подаръци:

Прибираме подаръци блестящи
в кутийки шарени, искрящи,
а после пръскаме със смях
щипка—две вълшебен прах!

Дядо Коледа показва на гжуджето Огжас писмото и плика от Акуа и нита:

– Мислиш ли, че ще можеш да откриеш къде точно се намира това малко момиче? Бих искал да ѝ занеса едно от нашите плюшени полярни мечета и кратко съобщение.

– Няма проблем! – усмихва се Огжас. – Ще вкарам точното ѝ местоположение в навигацията ти, за да намериш леглото ѝ в болницата.

Когато идва време за лягане, Дядо Коледа, Снежко и Гирлянда още блестят от вълшебен прах. Дядо казва с въздишка:

– Може би това ще ми помогне да намеря Акуа... може би дори ще помогне и на нея.

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видиме какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!

Декември
23

Почти е тук!

олко странно – казва на закуска Баба Коледа. – Току-що видях снежен човек да минава покрай прозореца.

Дядо Коледа отива до входната врата и наднича навън.

– Ооо, колко е студено! Толкова е студено, че даже ледените висулки са се сгушили, за да се топят една друга.

Вижда пощенския камион паркиран отвън. Има тежки вериги на гумите, за да могат да се движат по много по-дълбокия сняг тази сутрин. Внезапно снежен човек се показва иззад едно гърво!

– Добро утро, Дядо Коледа! – казва той. Оказва се, че е пощальонът, който е паднал в снежна прясна с главата надолу.

След като се отърсва от снега, той подава колет на Дядо Коледа.

- Това е малък подарък за твоите Снежко и Гирлянда от мен. Направих им по едно вълнено палтенце за излизане през зимата.

- Много мило от твоя страна - казва Дядо Коледа. - Много ще се зарадват. Ще ти доставя подаръка от нас, когато изляза на обиколката си.

Пощальонът вади още един малък колет.

- Позрих се писмото ти до Африка да стигне много бързо и май вече имаш отговор. Има картичка, закачена за него.

Дядо Коледа прочита написаното на картичката.

Скъпи Дядо Коледа,

Много се зарадвах, като получих писмото ти. Много се радвам, че ще дойдеш да ме видиш. Нямам търпение! Много ти благодаря.

С обич, Акуя

П.П. Надявам се подаръкът да ти хареса. Сама го направих. Това е африканска жаба-бик от пластелин с шапка на Дядо Коледа.

Не след дълго Дядо Коледа и неговите гжуджета започват да товарят шейната. Всичко трябва да бъде опаковано внимателно и в точния ред, така че отнема много време. Всичко трябва да е готово преди утрешния полет.

Всички са много развълнувани. Не след дълго „Операция Дядо Коледа“ ще полети в небето.

Когато идва време за лягане, Дядо Коледа е много уморен. Ляга си рано преди големия ден. Снежко и Гирлянда се сгушват до него тъкмо когато телефонът звънва. Дошло е поредното съобщение от сестра му Мог.

Скъпи Дядо Коледа,

Ще забравяй, че ще пристигна в деня след Коледа! Ще си отговорил на последното ми съобщение. Човек би си помислил, че не искаш да ти дойда на гости за две седмици. Впрочем, гледай да махнеш всичките си коледни украси преди да дойда. Коледните елхи ми причиняват сърбеж, а от ония малки лампички ме заболява главата. Изтришвам се от коледните пайове, а и при всяко положение трябва да обръснеш тази абсурдна брада. Последният път, когато ме целуна за довиждане, лицето ми се поду като балон. Приличах на жаба-бик със заушка. Отговори ми възможно най-бързо!

Мод

Дядо Коледа се смее.

- Чудя се как да отговоря. Някакви идеи?

Хубаво е, че има приготвен предостатъчно екстра силен прах „пуф-пуф“, а джуджето Оджас е заето със собствените си вълшебства.

Коледни вълшебства очакват ни навън,
събудим ли се утре от сладкия си сън!
Затвори очи и в сънища се унеси...
А утре Бъдни вечер посрещни!

Лека нощ, мили мои сладкишчета! Само почакайте да видиме какво ще донесе утрешният ден...

Да, утре и вие ще разберете!